

به نام خدا

اطلاعیه گردهمایی در مقابل دفتر ریاست جمهوری

در اعتراض به قتل‌های اخیر

من قتل نفسا بغير نفس او فساد فی الارض فکأنما قتل الناس جميعاً
(۳۲/مائده)

هر کس بکشد نفسی را نه در برابر نفس یا تبهکاری در زمین،
همچنانست که همه مردم را بکشد.

ریاست محترم جمهور، جناب آقای سید محمد خاتمی

با گذشت چهل روز از به شهادت رسیدن مبارزین دیرپا داریوش فروهر و همسرش پروانه اسکندری و متعاقب آن شهادت دو تن از نویسندگان و روشنفکران آگاه و فرهیخته محمد مختاری و محمدجعفر پوینده به دست عوامل مروج قهر و خشونت و ستیزندگان با آزادی و مردم‌سالاری، با کمال تأسف و تحیّر هیچ‌گونه اقدام قابل قبول و نتیجه‌بخش و اقناع‌کننده‌ای از سوی دستگاهها و مقامات امنیتی و قضایی جهت شناسایی، معرفی و مجازات عوامل و صحنه‌گردانان این سلسله جنایتها صورت نگرفته است. همچنان که طی ماههای پس از دوم خرداد مسئولان و دست‌اندرکاران امور قضایی و امنیتی کشور به رغم «سرعت عمل» ادعایی از انجام پیگیری و جدیت بایسته و مسئولانه پیرامون مجموعه وقایع و حوادث تلخی که به واسطه هجوم و یورش سازمان‌یافته و هدایت‌شده گروههای سرکوب و فشار به گردهماییهای دانشجویی و مطبوعات و نیز حمله به دو عضو کابینه و ضرب و شتم آنان و... رخ داده است، سرباز زده‌اند.

آقای رئیس‌جمهور!

به اعتقاد ما هدف اساسی و غایی اقدامات مذکور از جانب دشمنان آزادی، استقلال و وحدت ملی کشور رویارویی صریح و آشکار با روند بازگشت‌ناپذیر اصلاحات و بهبود اوضاع سیاسی-اجتماعی به مثابه مبرم‌ترین و فراگیرترین خواسته‌ها و نیازهای ملت که در دوم خرداد سال گذشته فرصت و امکان بازتاب و تجلی یافت، می‌باشد. مردم‌ستیزان کوردل برآنند که با ارتکاب فجیع‌ترین جنایات و با اشاعه جو ارباب و ناامنی، جنبش آزادی ملت ایران را از حرکت به سمت تحقق جامعه مدنی بازداشته و سایه شوم اختناق و استبداد را بر میهن گسترده نمایند. بدون تردید برنامه‌های مترقی، مردمی و اصلاح‌طلبانه جنابعالی در توسعه سیاسی کشور که آزادی را با «تأمین آزادی مخالفان» سنجش نموده و خواهان «ایران برای تمامی ایرانیان» است، سد راه یکه‌تازی این یاغیان هرج و مرج طلب بوده و رویه و رفتار قانون‌مدارانه شما برای تحقق حاکمیت بی‌قید و شرط قانون و ایجاد امنیت در جامعه مانع از تحرک چرخهای پوسیده ارباب خشونت و قهر و سرکوب گردیده است. لذا قصد نهایی آنان، تضعیف و خنثی کردن کوشش و در نهایت شکست برنامه جنابعالی و نفی اقتدار دولت دوم خرداد است.

آقای رئیس جمهور!

با وجود آنکه شدت قبح و نفرت‌انگیز بودن قتلها و جنایات انجام شده تا بدان حد است که علی‌القاعده می‌بایست احساسات شقی‌ترین انسانها را نیز جریحه‌دار کرده و موجب اعلام انزجار و محکومیت این اعمال ددمنشانه گردد، با کمال تأسف و تردید شاهد آن بودیم که در طول چهل روز گذشته فرهنگ و ادبیات خشونت و سرکوب از جانب مبلغان و حامیان آن نه تنها کاهش نیافته بلکه موج تازه‌ای از ترویج و تبلیغ خشونت با شدت و وسعتی فزاینده و تأمل‌برانگیز در انواع اعلام مواضع و دیدگاههای شفاهی و مکتوب منعکس گردیده است. تا آن حد که در برخی نشریات وابسته به این جریان برای مرحوم فروهر کیفرخواست‌گونه‌ای به چاپ رسیده است. چنانکه به نظر می‌رسد پس از وقوع چنین حوادث تلخ و نگران‌کننده‌ای این عده اصلی‌ترین رسالت و مسئولیت خویش را توجیه و مقبول جلوه دادن این اعمال شنیع قلمداد کرده و زمینه را برای بیرون کشیدن شمشیرهای آخته از نیام در مرحله جدیدتر و اعلام مخالفت هر چه صریحتر خویش با هر ندای آزادی‌خواهی و حق‌طلبی غنیمت می‌شمرند.

آقای رئیس جمهور!

خانواده ملی- مذهبی ایران به فاصله دو هفته پس از انتشار نامه سرگشاده به جنابعالی که حاوی نگرانیها از روند اخیر و درخواست پیگیری نتیجه‌بخش بود، در چهلمین روز شهادت داریوش فروهر و پروانه اسکندری به قصد ابراز اعتراض جدی‌تر نسبت به سلسله فجایع آذرماه گذشته در مقابل دفتر ریاست جمهوری گرد آمده و از شخص شما به عنوان ارشدترین مقام اجرایی کشور و پیمان‌دار با خدا و مردم، چنین درخواست داریم:

۱- تسریع در بررسیهای نتیجه‌بخش هیئت پیگیری به منظور شناسایی عاملان و طراحان فجایع و مجازات آنان و ارائه گزارش هر چه شفافتر به مردم

بدیهی است که ربط دادن رخدادها به «عوامل خارجی» و یا معرفی تعدادی «تواب» یا «فرب‌خورده» به عنوان عاملان، قلب مردم و خانواده‌های قربانیان را التیام نبخشیده و هیچ ذهن نگرانی را آسوده نخواهد ساخت. جدا از آن ارتباط دادن وقایع با عوامل خارجی جز هر چه بی‌حیثیت‌تر کردن دستگاههای امنیتی و ناکارآمدی آنها نتیجه‌ای در بر نخواهد داشت.

شرکت دادن وکلا و نمایندگان خانواده‌های قربانیان در روند پیگیریها به هر چه شفافتر شدن ابهامات یا «ناگفته‌ها»، کمک خواهد کرد.

۲- از آنجا که طی روزهای اخیر نیز جو تهدید و وحشت همچنان ادامه داشته و ادبیات خشونت و ارباب کماکان رایج بوده و همگان بویژه اهالی فکر و قلم ناامن و مضطربند، برخوردهای پیگیرانه با تهدیدهای تلفنی و مروجین ادبیات خشونت و ارباب در هر چه روشنتر شدن مسائل و پایان دادن به روند مؤثر خواهد بود. در همین رابطه، دولت می‌تواند به ارائه یک تک‌ماده قانونی مبنی بر تعیین مجازات روشن برای کسانی مبادرت کند که در «مطبوعات» یا «تریبونها» به طور «صریح» دیگران را تهدید به «قتل» نموده و خشونت‌طلبان را بدین عمل «تحریک» می‌کنند.

با توجه به وجود این فضا آغاز موج بعدی جنایتها به هیچ وجه دور از تصور نمی‌باشد. با این تأکید که خشونت در روند خود حد نمی‌شناسد و به فرموده امیر مؤمنان علی(ع) به منزله شمشیر دو لبه‌ای است که جنایتکاران را نیز گردن خواهد زد.

۳- زمینه‌سازی هرچه سریعتر فعالیتهای آزادانه صنفی و حزبی و ایجاد حریم امن برای مطبوعات مستقل به منظور فراهم کردن فرصت ابراز نظر برای نیروهای سیاسی مستقل از حاکمیت و دگراندیشان فکری و باز شدن باب گفتگو در سطح جامعه و عبور اجتماعی از مرحله سرکوب و خشونت.

۱۳۷۷/۱۰/۱۰

علی اردلان- اعظم اکبرزاده- مهندس علیقلی بیانی- مهندس ابوالفضل بازرگان- مهندس عبدالعلی بازرگان- محمد بسته‌نگار- دکتر غلامعباس توسلی- مهندس محمد توسلی- مهندس مجید تولائی- مهندس ابوالفضل حکیمی- حسین درویش- دکتر حبیب داوران- دکتر رضا رئیس طوسی- دکتر حسین رفیعی- تقی رحمانی- دکتر یدالله سبحانی- مهندس عزت‌الله سبحانی- علیرضا ساریخانی- حسین شاه‌حسینی- مهندس هاشم صباغیان- سید احمد صدرحاج‌سیدجوادی- هدی صابر- اعظم طالقانی- محمود عمرانی- رضا علیجانی- مرتضی کاظمیان- مهندس اکبر طاهری- مهندس علی‌اکبر معین‌فر- دکتر محمد ملکی- مهندس غلامرضا مسموعی- مینو مرتاضی- ابوالفضل میرشمس شهشهبانی- محمد محمدی اردهالی- مهندس لطف‌الله میثمی- مهندس نظام‌الدین موحد- مهندس سید حمید نوحی- سید مهدی ناطقی- دکتر پرویز ورجاوند- دکتر ابراهیم یزدی- حسن یوسفی اشکوری